

*GRUNDEJERFORENINGEN
HUNDIEGÅRD*

1963 ✻ 1988

ET TILBAGEBLIK PÅ 25 ÅRS DAGEN FOR FORENINGENS STIFTELSE 28. MARTS 1963

Forord

I anledning af Grundejerforeningen Hundiegårds 25 års jubilæum den 28. marts 1988 har bestyrelsen besluttet at udsende et festskrift for at markere dagen og for at lave et resume over den forløbne periode, til glæde for såvel gamle som nye medlemmer i grundejerforeningen og for efterslægten.

Både for de grundejere, der var med helt fra starten, og for de mange, der senere har købt hus eller grund vil det være af interesse at se den gamle hedeboegns forvandling fra landbrugs- og gartneriområde til et moderne villakvarter. Selv de, der var med fra starten, har næppe haft fantasi til at forestille sig denne forandring på godt og ondt.

På de følgende sider vil vi derfor give en orientering om det skete – fra Greve-Kildebrønde kommune til den nuværende Greve kommune, der i 1970 blev dannet gennem sammenlægning af Greve-Kildebrønde, Tune og dele af Karlslunde-Karlstrup kommune.

Bestyrelsen takker herved de grundejere, der har stillet billedmateriale til rådighed for dette festskrift.

En særlig tak skal rettes til Arne Michaelsen – tidligere medlem af bestyrelsen – for det store arbejde han har ydet. Uden dette var dette festskrift næppe blevet til noget.

Flemming Møller

. . . til gavn for fællesskabet

Det er mig en stor glæde at overbringe Byrådets hjerteligste lykønskninger i anledning af grundejerforeningens 25 års jubilæum.

For de – heldigvis mange – der har været med fra starten, er det imponerende at konstatere, hvor meget der er nået på den relativ korte periode. Som nyttilflytter i Greve-Kildebrønde i 1962 husker jeg klart, hvordan husene i foreningens område skød op. Vi var mange, der lagde søndagsturen den vej og hurtigt lærte, at det var tilrådeligt at have kraftigt fodtøj på.

I dag fremstår Hundiegård-området som et af kommunens smukke og velordnede områder, hvilket vi også fra kommunens side er glade for. Jeg ved, at det har kostet foreningens medlemmer både penge og arbejdsindsats at nå så vidt, men jeg er sikker på, at alle erkender, at vi er grundejerforeningens bestyrelsesmedlemmer gennem de 25 år særlig tak skyldig. Der er nemlig fra bestyrelsesmedlemmernes side lagt mange frivillige timer i arbejdet til gavn for fællesskabet.

Greve kommune siger foreningen hjertelig tak for 25 års godt samarbejde. Undervejs har der selvfølgelig været mange problemer, vi i fællesskab skulle forhandle os frem til løsning på. Det er mit indtryk, at disse forhandlinger altid er foregået i en fordomsfri og venlig tone, således som forholdet også bør være mellem en kommune og dens borgere.

Med håbet om, at det behagelige samarbejde må fortsætte, sender jeg foreningen Byrådets hjerteligste gratulationer og bedste ønsker for fremtiden.

På Byrådets vegne
Knud Erik Ullerichs

Et tilbageblik

Da København i efterkrigsårene var ved at sprænge sine rammer, blev der fra regering og folketing søgt muligheder for ekspansion. Der udarbejdedes den såkaldte femfingerplan, hvor den ene finger pegede mod sydvest i retningen Køge Bugt-Roskilde. Det blev denne finger, der måtte satses mest på; her var store ubebyggede områder, og der planlagdes en række bymæssige bebyggelser langs en kommende bane.

I 1948 vedtoges en egnsplan for Storkøbenhavn, og samme år vedtoges ekspropriationsloven for anlæg af S-bane til Solrød.

I 1961 vedtoges loven om anlæg af S-bane til Valensbæk og lov om planlægning i Køge Bugt-området. Det var herefter en opgave for amtsråd og sogneråd at føre planerne ud i livet.

Selve udstykningens form var en nyskabelse. For første gang i Danmark anvendtes det såkaldte Redburn-system efter engelsk forbillede; Lukkede boligveje indbyrdes forbundne med stisystem, så kørende og gående trafik var adskilt og gennemkørsel udelukket. En ide, som senere er fulgt op andre steder.

Udstykningerne i Greve-Kildebrønde kommune var klar til iværksættelse op imod jul 1961, og de første solgtes under stor tilstrømning fra Eriksmindegården i juledagene. Salget fra Hundiegård begyndte nytårsdag 1962. Det kan næppe beskrives bedre end af foreningens første formand, arkitekt Poul Maibomm Hansen i foreningens blad Vandposten i anledning af 10 års dagen for foreningens stiftelse:

»Nytårsmorgen 1962

Papnæser, papirhatte, tømmermænd... købelyst!
— Grund i Hundie kr. 10.000 — 5 i udbetaling og 5

En så omfattende udviklingsplan satte naturligvis gang i grundspekulationen i området. For den daværende Greve-Kildebrønde kommune udkastede sognerådsformanden, proprietær Anders Ploug, en ide om at søge spekulationen stoppet og foreslog de udstykkende gårdejere at sælge til de kommende bygherrer i parceller à ca. 700 m². Til en enhedspris af kr. 10.000 pr. parcel ville det svare til, hvad den enkelte udstykker kunne opnå ved salg til storopkøbere.

Det er Anders Plougs fortjeneste, at denne plan lod sig gennemføre, således at »den lille mand« for en overkommelig pris var i stand til at blive jordbesidder. Plougs indsats vakte almindelig anerkendelse, og en socialdemokratisk avis udtrykte det således: »Hvad aldrig er lykkedes via lovgivning er praktiseret af en Venstre-sognerådsformand«. Grundene blev altid herefter omtalt som de Plougske grunde. Plougs navn er bevaret for eftertiden, ved at vejen fra Godsvej til Hundige station bærer navnet Anders Plougs Alle.

på afbedrag! Det må være løgn. — Sving til højre ved Esso tanken og følg pilene!

Der var fyldt med alskens godtfolk i Hundiegårdens kostald. Det mindede om Hjallerup marked — uden heste. Ti minutter efter ankomsten gik vi sammen ude på den frosne mark mellem ensomme hvidkålshoveder for at finde frem til den påtænkte grund. Jeg pejlede efter nabogårdens store træer. Ja, her ved dette efterladte hvidkålshoved, sådan ca. omtrent må grunden være. Tilbage til stalden, underskrift på slutsedlen, tusind kroner på bordet, et hvidkålshovede under armen, og de nybagte grundejere kørte hjem til nytårsdags frokost.

Så gik der grumme lang tid, og endelig en dag kom der besked fra advokaterne om, at den købte grund desværre ikke kunne tilbydes, og såfremt man ikke var tilfreds med den, matr.nr. 10 qk, anviste parcel, kunne handelen annulleres uden udgift for køberen. Jeg tog parcellen og har ikke fortrudt.

— — —

Grundene blev som nævnt solgt til en enhedspris à kr. 10.000. Hertil var lagt »afgiftspligtig grundværdistigning« kr. 7.500, hvilket nok kunne forskrække en førstegangs grundkøber. Dette fik dog vist aldrig nogen betydning og blev også snart afskaffet. For at hindre spekulation var der til købet knyttet en klausul om, at pris og videresalg før bebyggelse skulle godkendes af kommunen.

Som ved alle andre gode regler viste det sig hurtigt, at dette kunne man omgå ved at henlægge nogle byggematerialer af større eller især mindre værdi og lade dem indgå i handelen.

Før endelig overtagelse tinglystes på hver parcel deklARATION for områdets udvikling. Denne var meget omfattende, dækkende alt fra vand- og elforsyning, kloakering, anlæg af veje og stier, hegn og overkørsler til et pligtigt medlemskab af grundejerforening.

Dette var jo ret vigtigt, men blev desværre misforstået af et enkelt medlem, som senere søgte at sagsøge foreningen for denne »tvang«.

Udstykkerne havde optaget lån til etablering af vandforsyning og anlæg af midlertidige veje. Dette lån blev ved grundejerforeningens stiftelse overtaget af denne, og opkrævning og afvikling foretoges af foreningen.

Ved stiftelsen af grundejerforeningen 28. marts 1963 var der udstykket ialt 407 grunde. De var fra gårdene Hundiegård, Tjørnely, Rønager og Lei-

24. september 1977. Hundiegård brænder.

Foreningens
første formand
Poul Maibom
Hansen

Der var ved salget yderligere en bestemmelse om, at hver køber kun kunne købe en grund. Det viste sig dog senere, at endog flere, bl.a. byggeforetagender havde sikret sig flere grunde. Velsagtens via forbindelser med advokater og andre, som havde interesser i udstykningen.

numgård. Den største udstykker Hundiegård var en smuk proprietærgård med hvidkalket hovedbygning og stråtag med kviste. Bag hovedbygningen en smuk park med store gamle træer, hvoraf nogle endnu kan ses på Knøsen nr. 68. Alleén fra Godsvej til gården er i dag det stykke af Knøsen, der går parallel med centervejen imod Godsvej.

Endnu kan man ud for Knøsen 104 se træer, stammende fra alleén.

Planer om præstebolig, forsamlingslokaler og børnehave i den smukke hovedbygning var på tale, men ingen var interesseret. Stamparcellen blev solgt og senere udstykket. Udlængerne blev en tid benyttet som lagerplads for maskiner, men forfaldt efterhånden og blev nedrevet.

Hovedbygningen forfaldt og blev tilholdssted for børn og unge, som så en septemberdag 1977 med en tændstik gjorde ende på herligheden. Stuehusene fra gårdene Rønager og Tjørnely er nu beliggende som parceller i foreningen henholdsvis på Øst-røjel og Storebjerg. Leinumgård blev nedrevet og

gav plads for børnehaven ved Hundiegårdsvej, efter at der i flere år havde ligget en flittigt benyttet planteskole.

De første år

På den stiftende generalforsamling 28. marts 1963 valgtes en bestyrelse på fem mand. Foreningens vedtægter var udarbejdet af udstykkernes advokater i samråd med kommunen og blev med enkelte ændringer foreningens grundlag. Som formand valgtes arkitekt Poul Maibomm Hansen. For en forsamling, sammensat af folk med vidt forskellige (mest manglende) forudsætninger for modningsarbejder var det en fordel at få en mand i spidsen, som fra sit daglige arbejde i en nabokommune havde et indgående kendskab til arbejdsgangen ved anlægsarbejder. Alle fremtidige modningsarbejder skulle jo løses af foreningen.

Den første opgave var at få samlet og registreret medlemmerne, så opkrævninger kunne foretages. De fleste medlemmer boede i Københavnsområ-

det, men både Grønland og Saudiarabien fandtes i adresselisten. Meget arbejde gik med at efterforske adresser, når medlemmer flyttede, og opkrævninger kom retur.

De første års generalforsamlinger var »tilløbsstykker« med stor spørgelyst. Sognerådsmedlemmer deltog gerne, og med sognerådsformanden i spidsen blev der spredt løfter og optimisme, hvis realiteter efter medlemmernes mening ofte lå vel langt ude i fremtiden. Interessen for den købte grund var stor. Jorden skulle dyrkes, skure skød op overalt. Der blev sået og plantet, og man pressede på for at få lov at bygge. Der var i første omgang givet tilsagn om, at 25% måtte bebygges, før kloakering var udført, men rammerne herfor blev snart sprængt. Der var på daværende tidspunkt ved lov indført byggestop, så kun ved at erklære sig som selvbygger kunne der opnås byggetilladelse. Yderligere var der lagt loft over byggeomkostningerne, så kvadratmeterne måtte afpasses herefter. Da disse restriktioner ophævedes, tog udbygningen eksplosiv fart.

Centerplaner

Det var ikke kun parcelhusbyggeri, der planlagdes i disse år. Der var også folk, der mente, at der var forretning at gøre i de nye kvarterer. Således havde både Esso og Shell sikret sig arealer.

Shell havde i Eriksminde købt grunden, hvor i dag Eriksmindecentret ligger. Der lejede et af vore medlemmer plads til et lille skur, hvor man kunne købe de mest nødvendige varer. Senere opførtes en træbarak, som blev forløberen for centret. Shell opgav dog snart at bygge på grunden. Anderledes var det med Esso, som havde købt stamparcellen Leinumgård. Esso havde store planer der. Der blev udarbejdet byplanvedtægt for et center med supermarked, overdækket butiksgade, kontorer, cafeteria, børnehave og naturligvis servicecenter. Grundejerforeningen var involveret i planerne og skulle deltage i udgifterne ved anlæg af adgangsveje o.l. Bestyrelsen havde mange indvendinger mod planerne. Bl.a. skulle nogle af vore medlemmer afgive

areal til skråninger ved stiunderføringer til centret. Til Essos irritation blev tiden trukket ud. Planerne om Hundige storcenter viste sig i horisonten. Esso opgav planerne, hvilket de nok ikke senere fortrød.

Nye udstykninger

Grundejerforeningens oprindelige medlemstal var baseret på 407 parceller. Dette er i tidens løb blevet udvidet adskillige gange.

Ved Hundievejs forlægning åbnedes adgang for mere udstykning. Først kom parcellerne på Dørøjel og sidste ende af Rugbjerg samt hele Nordøjel. Senere kom Engrøjel nord og området Sandrøjel, Moserøjel og Kærrøjel. Dette modnedes ved eget vejlaug, men optoges i foreningen. Senere udstykkedes Hundiegårds stamparcel og to gartnerier, således at man endelig i 1982 er kommet op på 647 parceller, og området kan siges at være fyldt ud. Bemærkelsesværdigt er det, at der stadig henhører enkelte ubebyggede grunde fra 1961.

Fællesindkøb

Sammen med GF Eriksminde blev der i foreningens første dage taget et initiativ til fællesindkøb af planter. Alle skulle jo tilplante den nyerhvervede jord, så det blev et tilløbsstykke. Til samtlige medlemmer var udsendt bestillingssedler på mange forskellige træer, buske og hækplanter. Ordren blev afgivet til en stor sjællandsk planteskole, og afhentningen skulle foregå i en week-end fra Eriksmindegården.

Klokken tolv havde en større forsamling indfundet sig, men ikke en plante var dukket op. Lidt efter dukkede dog et kæmpelæs, så højt som et hølæs, op. Alle tog del i sorteringen af godset, og uddelingen gik fint resten af dagen. Mange af de vækster, som i dag smykker vore haver og metervis af hække, har i bogstaveligste forstand deres rødder i disse festlige dage.

Et andet initiativ fra begge foreninger var en aftale om fællesindkøb af fyringsolie med OK Olie. På

listeprisen 227 kr. pr. 1000 liter opnåedes en rabat på 26,20 kr. Der var stor tilslutning til aftalen. Den senere oliekrise og prisernes himmelflugt satte desværre en stopper herfor.

Vore vejnavne

Kommunen havde hos historikeren W. Antoniewicz, Køge, ladet udarbejde en liste over navne, hvorfra bestyrelsen ved et møde på rådhuset fik lov at udvælge navne til foreningens veje. Navnene havde deres oprindelse i områdets gamle lokaliteter; agre og enge, bakker og lavninger. Et enkelt – Marens hul – slap ikke gennem nåleøjet.

Nogen vil måske finde navnene besynderlige, f.eks. skulle endelsen »røjel« være betegnelse for en særlig pløjemetode. Marholm og Brydeholm skulle have været småøer i den lavvandede Køge Bugt. Fra overpostmesteren nedlagdes indsigelse mod navnet Sløjen, men bestyrelsen fastholdt sit valg og fik det godkendt.

Vort medlemsblad

Foreningens medlemsblad Vandposten har siden 1967 været bindeleddet mellem bestyrelse og medlemmer. Bladet har været udsendt periodisk efter behov. Medlemmerne har også – dog ikke i overvældende grad – fremsat deres synspunkter her.

Tilflyttende medlemmer har måske undret sig over bladets navn. Viggo Mailinds vignet af det cyklende, sprøjtende postbud bringer dog tanken hen på de første våde år i foreningens område, da adressen også nævntes Greve-Sivebrønde.

Naturgassen

I 1984 påbegyndte Hovedstadens Naturgas nedlægning af forsyningsledninger i foreningens område. De første tilslutninger kunne ske ved nytår 1985. En del medlemmer tilsluttede sig straks, og flere kommer stadig til. En medvirkende årsag til

den hurtige tilslutning var dels den tillokkende fem års introduktionsrabat dels det kommunale tilskud på 10% af anlægsudgifterne.

Arbejdet med nedlægning af forsyningsledninger gik forholdsvis gnidningsløst, og det må medgives, at der blev pænt retableret i vej- og rabatarealer.

Arrangementer

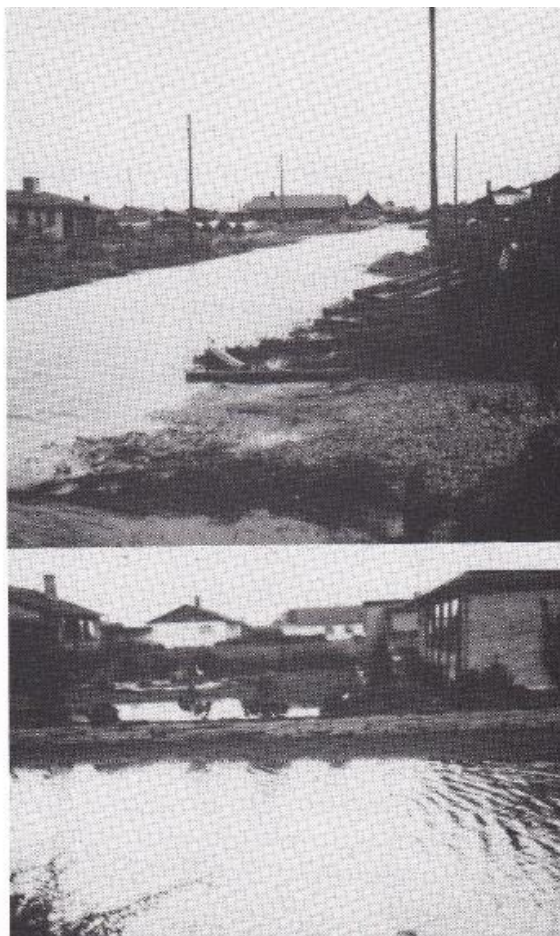
Foreningen har gennem årene forestået forskellige selskabelige arrangementer. De første år arrangeredes juletræ på Krogårdskolen.

Dette arrangement er i de senere år sket i samarbejde med Eriksminde. Fastelavnsfester med tøndeslagning, chokolade og boller til børnene afholdtes flere gange ved planteskolen ved Hundiegårdsvej. De senere år har der med større eller mindre succes været afbrændt Sankt Hansbål på Storebjergpladsen. Hvis ikke vejret har drillet, har andre saboteret arrangementet, således at denne smukke skik stadig vil have en uvis fremtid.

Efter skybruddet
september 1967

Kloakeringen

Den stærkt tiltagende bebyggelse i området stillede store krav til afvandingen. Mange af de gode gamle dræn var beskadigede ved byggearbejder og ikke reableret. Hvert hus måtte have septiktank og sivebrønd for spildevandet. Ved regnskyl skete det ofte at brøndene flød over. Tømninger af tankene hørte til dagens orden, det var derfor med store forventninger man så hen til, at kloakeringen iværksattes. I 1967 gik kommunen i gang med arbejdet. Ser man i dag tilbage på disse dage, må de mindes som en skrækkelig tid. Hele området endevendt, sti- og vejforbindelser afbrudt. Midt under arbejdet, i september 1967 gik et forfærdeligt uvejr over området. De store udgravninger fyldtes med vand og trods afspærringer var det ikke sikkerhedsmæssigt forsvarligt af hensyn til mindre børn. Vejene var ufremkommelige p.g.a. oversvømmelser, og for de letsindige, der havde bygget kælder, forestod et større pumpearbejde. Den store arbejdsopgave var

dog delt ud til flere entreprenører, og til beboernes lettelse udførtes arbejdet dog på forholdsvis kort tid.

Var det end en god ide rent økonomisk at udstykke på den her anvendte måde, så var det alligevel den omvendte verden at lade modningen udføre efter en forholdsvis stor udbygning. En metode, som forhåbentlig ikke gentages noget sted.

Vejarbejderne

I begyndelsen af 1969 kunne der så tages fat på projektering for færdiggørelse af veje og stier. Bestyrelsen supplerede sig med et vejudvalg på tre medlemmer uden for bestyrelsen. Det var overdraget fa. Steensen & Varming at udarbejde vejprojektet. Arbejdet var pålagt foreningen, men kommunen opstillede retningslinierne for udformningen. Bl.a. stilledes der krav om, at der overalt i rabatterne etableredes parkeringsbåse. Et krav, som såvel medlemmer som bestyrelsen fandt kom-

plet overflødig. Det blev da også efter en del tovtækkeri til sidst frafaldet.

Færdiggørelsen skulle derefter omfatte følgende:

1. Opretning af eksisterende veje
2. Etablering af vendepladser
3. Slidlag på vejene
4. Sætning af kantsten
5. Overkørsler fra bolig- til stamvej
6. Overkørsler til alle parceller

Hertil kom så stiernes færdiggørelse med etablering af belysning.

Økonomien var jo som altid hovedspørgsmålet, når store opgaver skal løses. Bestyrelsen sikrede sig på medlemsmøder tilslutning til planerne, og spørgsmål om indkørsler til grundene blev sendt ud til medlemmernes afgørelse. Et overvældende flertal gik ind for den dyreste løsning: granitchaussé, hvilket også var bestyrelsens ønske.

Efter at lån til arbejderne var opnået, afholdtes licitation, og arbejdet blev overdraget lavestbydende entreprenør. Arbejdet kom igang, men det gik ikke

ganske gnidningsløst. Da tidsfristen for arbejdet var udløbet, var kun en trediedel af arbejderne færdiggjort, og da entreprenøren ikke var villig til at indgå nye aftaler, blev kontrakten fra foreningens side betragtet som misligholdt, og ny entreprenør blev antaget og arbejdet kunne færdiggøres. Tilbage stod opgøret med den første entreprenør. Gennem syns- og skønsforretninger og følgende retssag, som ikke helt var til foreningens fordel, kunne man i 1974 endelig se en ende på en lang og hård tid for formand og bestyrelse.

I de senere år har kommunen overtaget vore veje, efter at disse har måttet føres op til kommunens standard og ønsker. Tilbage står så de grønne områder, og stierne, som stadig tilhører foreningen. Stierne har været og er stadig smertensbarnet. Kommunen kræver før evt. overtagelse de 1,7 km 4 meter brede stier belagt med fliser på gangarealet, hvorimod bestyrelsen altid har ment, at en belægning med hvid asfalt var tilstrækkeligt til markering af skellet mellem de to færdselsarter.

Det var ikke nogen heldig løsning, og da bommen havde været påkørt to gange, så man sig om efter en bedre. Dette resulterede i den nu eksisterende »stillevej« med sving og bump, som stadig efter forbedring ikke er tilfredsstillende, men som vi nok må indstille os på at leve med. Vejen fungerer, og det meste af den uvedkommende trafik søger andre veje.

Træer i rabatterne

Ved 10 års jubilæet i 1973 vedtoges det at give os selv en gave som vi alle kunne have glæde af. Vi ville plante træer i vore rabatter. Hver enkelt boligvej fik sit specielle træ, og vi har nu i flere år haft glæde af at se dem gro. Desværre har der især i de første år været en del hærværk, hvor de unge træer helt eller delvis er brækket. Der er dog overalt retableret, og ved energisk indsats og pleje er det lykkedes at give vore veje den karakter, vi i dag kan glæde os over, og hærværket synes standset.

Til vej- og stiarbejdernes færdiggørelse hørte også anlæg af de grønne områder. På det største område på Storebjerg anlagdes kælkebakke, bålplads og asfaltbelagt boldbane, som i vintre kan overrises og benyttes som skøjtebane. Såvel her som på de mindre legepladser har foreningen opstillet legeredskaber. Såvel beplantning som legeredskaber vedligeholdes stadig af foreningen.

Vor hovednerve Hundiegårdsvej var i mange år noget af et problembarn. Den var oprindeligt ikke ført igennem til Lillevangsvej, men blev efter Gyvelkædens bebyggelse åbnet og ført igennem. Den gennemgående trafik ødelagde vejen, så den var et trøsteløst syn.

Efter istandsættelse blev den overtaget af kommunen. Ved Hundige-centrets åbning blev den en meget benyttet gennemfartsvej, og beboerne langs vejen klagede over støjgener. Ved afstemning blev gennemtrumfet en spærring med en bom over vejen ved børnehaven.

Fællesantenneanlæg

I 1970 fremsattes der fra medlemmer ønsker om oprettelse af fællesantenneanlæg. Bestyrelsen påtog sig at undersøge mulighederne, og der indhentes priser og overslag fra flere firmaer. Ved rundspørge blandt medlemmerne opnås det nedslående resultat, at kun 21 reagerer positivt.

I 1974 får bestyrelsen atter henvendelse om at undersøge mulighederne for fællesantenne. Måske er lysten, belært af tidligere erfaring, ikke så stor, så bestyrelsen foreslår, at der blandt medlemmerne søges oprettet et antennelaug, som skal forestå arbejdet. Juni 1975 er der stiftende generalforsamling i antennelaugget. Der vælges bestyrelse og der godkendes vedtægter. November samme år standser virksomheden grundet manglende tilslutning. På generalforsamlingen 1982 opfordres der atter til at tage sagen op. Der udsendes spørgeskemaer, som giver basis for at tanken atter tages op, og på generalforsamlingen 1983 nedsættes et 5 mands

udvalg, som påtager sig at arbejde med sagen. I Vandposten juni 1984 kan meldes om stor tilslutning til planen. Ud af 645 adspurgte er 204 for, 62 imod. Udvalget aflægger i juni 1985 rapport. Har indhentet tilbud fra tre antennefirmaer og kan fremlægge ca.-priser. Der kræves en tilslutning på 50%. Første rundspørge gav kun svar fra 21% af medlemmerne. En fornyet udsendelse gav resulta-

1964. Pionerliv på Marholm.

Udviklingen

For de medlemmer, som har oplevet de 25 år hernede, må udviklingen synes kolossal. Fra de bare marker til en fuldt udbygget forstad, fra en lille landkommune med sogneråd og sognerådsformand til storkommune med borgmester med kæde og kæmperådhus.

Ved kommunalreformen i 1970 gav Greve-Kildebrønde navn til Greve storkommune ved sammenlægning med Tune og en del af Karlslunde-Karlstrup. I dag er vi ca. 45.000 indbyggere i kommunen.

S-banen er ført igennem til Køge, motorvejsforbindelse, udvidede busforbindelser og nye veje har gjort livet lettere hernede. Ligeledes vort store butikcenter, som tiltrækker folk langvejs fra og gør bynavnet kendt. Omkring os er etagebyggeri og rækkehusbebyggelse skudt op. En by er vokset op på blot 25 år. Køge Bugt-lovens visioner har tegnet sig. En kronik i Politiken juni 1986 siger: Til lykke,

at kun 29,3% var positive. Trods intensivt arbejde lykkedes det ikke udvalget at bringe tallet væsentligt i vejret, hvorefter udvalget i september måtte konstatere, at planerne måtte opgives p.g.a. manglende tilslutning. Den megen uvished om fremtiden med hybridnet og satellit-tv har vel også spillet ind i afgørelserne.

Det har været en lang vandring at komme til dette negative resultat, og det udførte arbejde kunne godt have fortjent en større opmærksomhed. Selvom man ikke var tilhænger, kunne man dog have tilkendegivet et standpunkt.

På generalforsamlingen i november 1987 blev ønsket om fællesantenne atter fremført. Udviklingen med det kommende TV 2 og de mange tilbud fra rummet har sat gang i ønskerne og bestyrelsen måtte påtage sig atter at tage sagen op.

Køge Bugt-byer! og fremhæver udviklingen som et godt eksempel på planlægning. Men nævner også de mangler, som endnu føles. Området er jo fra naturens hånd ikke det mest begunstigede. Men menneskets hænder vil hjælpe efter evne. Et godt eksempel er Køge Bugt strandpark med klitter, sandbadestrand og lystbådehavn – et attraktivt område.

Går man gennem vort område en sommerdag, kan man glæde sig over små hyggelige boligveje med velholdte rabatter og vejtræer, smukke huse og haver som ramme om familieliv, aktivitet og virkelyst. De grønne områder er også groet op og sætter deres præg på området. Legepladserne ligger dog af og til øde hen. Er det fordi vort område er blevet et sølvbryllupskvarter? Men attraktiv er udstykningen blevet, hvilket afspejler sig i huspriserne og ikke mindst i priserne på de få ubebyggede grunde fra den første udstykning i 1962, hvis man lader tanken gå tilbage til salget i Hundiegårds kostald hin nytårmorgen.

Foreningens formænd

Foreningens første formand var arkitekt Poul Maibomm Hansen.

Han tog det første store arbejde med ud fra udstykkernes lister at samle medlemskaren og etablere foreningen. En stor hjælp i dette arbejde var sekretær lærer Bent Thuesen, som senere er fraflyttet foreningen. En stor indsats gjorde Maibomm ved fremskaffelse af drænkort over området og hjælp hermed de utålmodige bygherrer med afvanding af de våde grunde. Maibomm ledede foreningen til 1969. Han døde i 1977 og nåede at se det værk, som han havde skænket så mange kræfter, vokse op.

Civilingeniør Toni Føns Petersen blev hans efterfølger, og hans opgave blev det at lede foreningen gennem de vanskeligste år med de store vejarbejder, med optagelse af millionlån, med retssag og alle andre besværligheder. Men alle opgaver var løst da han træt, men med god samvittighed, i 1975

kunne overdrage hvervet til Flemming Møller, der i flere år havde været medlem af bestyrelsen. Han ledede foreningen i tre år og afløstes 1978 af John Lange, der tidligere i mange år havde været foreningens kasserer og som sådan havde været stærkt medvirkende i løsningen af de store modningsarbejder. I 1982 afløstes Lange af William Jacobi. På generalforsamlingen i november 1987 overdrog Jacobi med generalforsamlingens godkendelse formandshvervet til Flemming Møller og overtog derefter kassererposten. Bestyrelsens øvrige medlemmer er i dag Lissy Møller, næstformand, Bent Thorvig, sekretær samt Hans E. Andersen og Tommy Weber Hansen.

Talrige er de medlemmer, som gennem årene har deltaget i bestyrelsesarbejdet, og selv om de fleste opgaver er løst, vil der stadig være et arbejde, der venter på medlemmer, som vil ofre tid og kræfter i foreningens interesse.

Den livlige debat på vore generalforsamlinger viser interesseret medleven.

De femogtyve år

At lede en grundejerforening af vor størrelse med de opgaver, der har været foreningen pålagt, har været af samme omfang som at lede en større virksomhed: Utallige møder, forhandlinger, aftaler, korrespondance og regnskaber – alt udført som fritidsarbejde.

Megen juridisk assistance har naturligvis været nødvendig, men afgørelserne er truffet af de skiftende bestyrelser. Afgørelser af større betydning efter godkendelse i medlemsforsamlinger.

Foreningen har således gennem årene været formidleren mellem medlemmernes ønsker og kommunes og myndigheders krav.

De største og mest krævende opgaver må vel siges at være løst, så foreningen i dag måtte befinde sig i mere smult vande. Der er dog stadig opgaver, der påhviler foreningen. Stiernes vedligeholdelse, renholdelse og snerydning er stadig vor opgave. Ligeledes de grønne områder. En kommunal overtagel-

se af disse opgaver ligger nok et stykke ude i fremtiden.

Et stort pionerarbejde er præsteret i disse 25 år. Først og fremmest af de skiftende bestyrelser, men også medlemmernes inspirerende medleven har bidraget til, at vi i dag kan se tilbage på 25 år med rivende udvikling til glæde for samtlige beboere i vor forening og til forundring for dem, der var med fra begyndelsen. Og ikke fatter, hvor hurtigt tiden svinder.

Manuskript, layout og fotomontage
Arne Michaelsen

Fotos:
Forside og side 6: Benni og Elo Jensen
Side 13 og 17: Egon Brøgger

Tryk:
Wissing Tryk, Karlslunde